

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Nono.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

dei. Hic repugnat & reluctatur diabolus omnibus viribus. O quotiens hic voluptatem orandi impedit, & tempus & locum non permittitur. Imo sepe numero etiam desperationem facturus, an homo sit dignus qui talē tantamq̄ maiestatem, quē deus est, oret, & ita irretitur? ut homo nesciat, serium ne sit quod oret, an vero minime, an possibile sit ut eius oratio sit accepta, id gen⁹ mirabilium cogitationū multas ingerens. Scit enī quam potens, quā efficax, quā omnibus hominibus vtilis sit vel vnus hominis si delis oratio. Quamobrem eam non libenter permittit oriri. Hic sane oportet hominē esse sapientē, neq; hoc desperare, & se & suam orationē indignam esse, ante eiusmodi immensam maiestatem, & nequaquā sua niti dignitate, neq; ppter suam rursus indignitatem quid omittere. Sed oportet præceptū dei obseruare, idq; ei obijcere, & Satanae occurrere, dicendo: Sicut ob meam dignitatem nihil incipiam, ita ob meam indignitatem nihil omitam. Ego enī ob id solum & oro & operor, quod deus ex pura sua misericordia & bonitate omnibus indignis exauditionem & gratiam promisit. Imo non solum promisit, sed etiā seuerissime sub sua sempiterna indignatione & ira præcepit orandum, confidendum, & accipiendum. Si ergo summæ maiestati nimium non fuit eiusmodi suos indignos vermiculos tam vehementer obstringere ad orandum, confidendum, & ab eo accipiendum, quō mihi sit nimium, tale præceptum cum omni gaudio accipere, siue dignus siue indignus sum? Ita subuertenda est diaboli suggestio dei præcepto. Sic enim definit, & alioquin nunquā,

NONO.

¶ Quæ sunt autē causæ & necessitates deo omnipotenti in oratione proponendæ & conquerendæ ad exercendā fidem? Responsio. Primo sunt priuatæ vnus cuiusq; calamitates, tērationes, & aduersitates. De quibus David psal. 31. Tu es refugium meū a tribulatione quæ circumdedit me, exultatio mea erue me a circumdantibus me. Item psal. cxli. Voce mea ad dominum clamauī; voce mea dominū deprecatus sum. Effundo in cōspectu eius orationem meam, & tribulationem meam ante ipsum pronuncio. Ita debet Christianus homo sibi sub missa proponere, quod sentit sibi deesse, aut nimium habere, idq; totum libere corā deo effundere, lachrymando, gemendo, suspirando, & ut potest miserabilissime tanq̄ coram patre suo fidelissimo, parato ipsi subuenire, Quod si tuas necessitates vel nescis vel nō cognoscis, aut

Quæ petenda, siue pro quibus orandum sit.

si cares tentationibus & persecutionibus, scias tum teum pessime agi. Nam hæc est persecutio maxima, si te sentias tam stupidum, tam durum, tam insensatum, ut nullis moueare persecutionibus. Sed nullum est melius speculum, in quo tuam necessitatem conspicerere possis, quam decem dei præcepta, in quibus inuenis quid tibi desit, & quid querere debeas. Itaque inueniens in te infirmam fidem, tenuem spem, & paruam erga deum amorē, sed & deum abs te non laudari, neque coli, sed propriam laudem & iactantiam diligi, hominum fauorem magni fieri, non libenter missam & sermones audiri, pigrum esse ad orandum, in quibus rebus nemo non deficit & errat, huiusmodi defectus debes pluris facere, quam omnia corporalia damna, in bonis temporalibus, fama, honore & corpore, ita ut etiam morte ipsa deteriores sint, & omnibus mortalibus morbis. Quæ omnia debes deo cum gratitudine & religione proponere, conqueri, & auxilium petere, cum omni fiducia, hoc ipsum expectare, te exauditum esse, teque operem & gratiam imperaturum esse. Sic pergens ulterius in secunda præceptorum dei tabula, vide quæ inobediens fueris & adhuc sis patri & matri, & omnibus magistrantibus siue superioribus quomodo proximum tuum ira, odio, conuiuijs offenderis, quomodo te impudicitia, auaritia, & iniusticia, sed & verba & facta contra tuum proximum tentent. Tum enim haud dubie inuenies te omnium calamitatum & miseriarum plenum esse, & satis causarum habere, etiam guttas sanguineas lachrymari, si posses.

DECIMO.

¶ Sed scio, multos esse tam stultos, ut talia nolint orare & petere, nisi prius se inuenerint puros, exultantes neminem in peccatis tacentem a deo exaudiri. Id quod totum faciunt falsi prædicatores, qui docent non a dei gratia & fide, sed a proprijs operibus incipiendum. En tu miser homo, fracto tibi crure, vel in discrimen aliquod corporalis mortis adductus, inuocas deum, hunc vel illum sanctum, non expectans donec conualescat crur tuum, vel periculum deserit. Neque adeo stultus es, ut cogites a deo neminem exaudiri, cui vel crus fractum sit, vel qui in periculum mortis uenerit. Imo existimas, a deo te tum potissimum exaudiri, quando in maximo es discrimine & calamitate. Quare ergo hic tam stultus es, ubi inestimabiliter magis necessarium est, & sempiternum damnum, ut nolis prius pro fide, spe, amore, humilitate, obedientia, pudicitia, mansuetudine, pace, & iustitia petere, quam sis sine omni incredulitate, dubitatione,

Stultissima opinio diffidere in oratione propter nostra peccata, cum ipse sua ueritatis causa exaudiat non ullius iustitiae nostræ respectu,